tãto ampli⁹ amãt· Primi cũ thro-
nis: ſcdi cũ cherubin: t͛cij cũ ſeaphin
veriſimilit͛ ſortẽ accipiũt· Hec bre-
uit͛ de ſingulis tacta ſũt in gñali: ꝫ
nũc lati⁹ de ipꝭ ſpecialit͛ aliqua di-
camus· ¶ Sequit͛ ps ſcda huiꝰ libri
¶ De caritate incipiente· ¶ ·Ca· p͛m

Caritas incipiẽs ſic dcã
eſt. q͛ p eã ſpũalis vita
inchoat͛: et maxia cura
necẽa eſt· ut nutriat͛ et
foueat͛ et cuſtodiat͛. ne corrũpatur.
Et eſt hic ꝓm ſcm̃ thõm aliqͥd ſile
de vita naturali: ⁊ augmẽto ſpũali
hoĩs· Nã puer iam nouit͛ natus ſi
non diligẽtiſſime cuſtodiatur ſtatĩ
moritur: ſi eciã non ſollicite nutriat͛
nõ creſcit· Et ꝓm ꝙ iſta meli⁹ ſibi
applicãtur. ꝓm hoc meli⁹ ꝑmanet in
vita: et auget͛ in oĩbus ⁊ roborat͛·
Sic ẽ de iſta caritate ſimilit͛: q͛ hõ
bone volũtatis. poſt acceptã nouit͛
grãm. diligenter debet ſe cauere ab
occaſionibꝫ pccõꝝ. q͛ adhuc debilis
eſt: et applicare ſe ad viros ſpũales
q̃ eũ foueãt verbo et exẽplo donec
creſcat paulatĩ. Qui hec ñ facit: vix
ad modũ infantis derelicti ꝑmane-
bit viuꝰ. De hoc cotidiana cernim⁹
plura flebilia exẽpla· Et ẽ veriſile.
ꝙ grã iſta p̃ma aĩam ſpũalit͛ viui-
ficãs plurimos q̃ſi in nũeris vicibꝫ
tangit et conutit: ꝫ pauci in ea ꝑſe-
uerãt· Qñcito eñ grã mentẽ pul-
ſat et ad conſenſũ trahit: ſtatĩ ſpũ-
aliter viuere incipit. Sꝫ mõrli culpa
exigente et p̃cipue accidia. q̃ fit ut
ea que gracia requirit nõ exeq̃tur.
ſiue alia quacũqꝫ. continuo gracia
ipſa in anima moritur: et ſiũt poſte-
riora hominis illi⁹ peiora p̃oribus:
q͛ ſemꝑ graui⁹ peccat. tantã graci-
am negligendo · Sollicitudo ergo
p̃ncipalis huius caritatis. eſt homi-
nem ꝑ peccatum mortuũ ſpũaliter
viuificare ⁊ in vita conſeruare: qđ
fit reſiſtendo peccatis et concupiſcẽ-
cijs eius. ꝑ que fiunt motus in con-
trariũ caritatis· Et hic eſt p̃m⁹ gra-
dus· Hec autẽ ſi debite fiunt. tũc ne-
ceſſario ſeq̃tur opatio bona: q͛ hijs
intẽdere nichil aliud eſt q̃ꝫ bene ope-
rari· Et hic eſt ſecũdus grad⁹ cari-
tatis incipiẽtis: qñ vicꝫ intãtũ cre-
ſcit. ꝙ merito dici debeat p̃ma rudi-
menta trãſiſſe: ſicut eẽ videm⁹ in oĩ
arte alia ſiue mentali ſiue manua-
li: q̃ ſingule hñt mẽſuras ſuas· Rur-
ſũ bonã opacõem ſeq̃tur delectacio
et ſpes: q̃ eſt certa expectacõ futuro-
rũ bonorũ ex meritis ꝓuenıẽs. Ideo
qñ caritas iſta ſic vlteri⁹ creſcit vt
intus audiat a dño ſibi dici. dimiſ-
ſũ ẽ pccm̃ tuũ. ⁊ illud apli rõ· 8· Ipe
ſpũs ſcũs teſtimoniũ reddit ſpũi
noſtro ꝙ filij dei ſum⁹ ⁊ ſimilia: tũc
tercius gradus excreuit in aĩa ſcã:
et paſcit͛ multis deuotis ſuſurriis ĩ-
ternis et meditacõib⁹ ſpũalibus
vltra ſolitũ. ita ut ſuꝑ flores ſe am-
bulare putet. õniaqꝫ grauia fiunt
ei leuia ꝓpter arriſum gracie · Et
hec ꝑfectio caritatis incipientis. Sꝫ
forte dicat quis. Ex hijs dictis aper-
te patet. ꝙ ſtatim cum caritas inci-
pit eſſe. ĩcipit eciã proficere: ergo nõ
debet diſtingui caritas proficiẽs cõ-
tra caritatẽ incipiẽtẽ · Rñdetur ꝓm
ſcm̃ thõ· ꝙ diuerſi grad⁹ caritatis

diſtinguūt̄ ſm diuerſa ſtudia: ad q̄
homo pducit̄ p caritatis augmētū.
Studia aūt illa que ſūt principali
ora: dant nomē gradui ſiue ſtatui
caritatis. Et ergo q̄uis oīs h̄ns cari
tatē pficiat. non tamē dicit̄ ex hoc
habere caritatē pficientē. vel eſſe in
ſtatu caritatis pficientis: ſed q̄n do
hoc pncipalit̄ intēdit q̄ vult pfice
re: et q̄n ad hoc aptus ē. Nā cui ad
huc incūbit deflē pcc̄a et pniam age
re. nō pt pncipaliter intendere ut p
ficiat ſublimiter in caritate: neq̄ȝ ad
huc aptus ē ad hoc. ſȝ oȝ q̄ paulatī
creſcat donec roboret̄: qd̄ tn̄ nō fit ſi
ne aliquo pfcū. Sicut pueri q̄uis
cotidie pficiūt in augmēto nāli. non
tn̄ dicunt̄ aliquid opari niſi p⁹ ad
eptā etatē et fortitudinē ſufficientē.
q̄uis non ſint ſine oī opacōe: tamē
illa opacō nō meret̄ denoīacōnē ali
cui⁹ ſtatus: q̄ ſemp a pncipaliori ſi
eri debet. Similis inſtancia pt fieri
de caritate pfecta: q̄ nō debeat diſti
gui a caritate pficiente: eo q̄ pfecti
ſemp q̄ diu in hac vita ſunt eciā in
caritate pficiūt. Sed q̄uis hoc ve
rum ſit. tn̄ habent aliquod dignius
ſtudiū circa quod principaliter ver
ſant̄. qd̄ eſt d̄o inherere: et ab hoc de
noīacō pfectionis ſumit̄. Et q̄muis
hoc eciā deſiderent incipientes ⁊ pfi
cientes. tn̄ adhuc nō ſunt ad hoc ap
ti ꝓpter cauſam dcā̄ȝ: q̄ ſcȝ cīca alia
adhuc h̄nt occupari. donec pueniāt
ad tantū pfectū. ut deo ſtabilit̄ inhe
reant q̄tū poſſibile eſt in hac fragi
li carne. Nec qualiſcūq̄ȝ deuocō ſiue
contemplacō meretur dici pfecta ca
ritas: ſed illa que gradus pfcōs at

tingit deo opante in aīa ſcā: quod de
cōmuni lege non fit repente: ſȝ pau
latī et ordinate p gradus diſtīctos.
ſicut ꝓpha dicit. Beatus vir cuius
eſt auxiliū abs te: aſcenſiones ī cor
de ſuo diſpoſuit in valle lacrimarū.
Qui ergo abſq̄ȝ hoc ordine ſentit de
uociones ſiue cōtemplacōnes ſubli
mes. debet eas habere ſuſpectas: et
ſe pocius ad lamenta pnīe ſiue īcre
menta virtutū reuocare: donec tps
debite ablactacōnis veniat. Alioq̄n
ſi īmature hec duo m̄ṙna vbera deſe
rueit. videlȝ pnīe et v̄tutis. aſpirās
ad cibū ſolidū diuinaꝝ illuminacō
nū: pîclitabit̄. Hic ē magnus laque
us occulte ſupbie: quē ꝓpha expa
uit dicēs. Ab altitudine diei timebo.
Ubi d̄t glō: q̄ altitudo diei tūor ſup
bie ē. qui timeri debet q̄ breuis ē: ſed
altitudo dieī lōginqua et pſeuerās
eſt que debet̄. nō arrogātibus q̄ an
tēpus ſe eleuāt̄: ſed humilit̄ in deum
ſperātibus: in qua nulli timēdū eſt
Unde ſubdit. Ego vero in te ſpeabo:
non in me: ne per ſtultā arrogāciā
moriar. Premittit eciā multas pſe
cucōnes quas ſuſtinuit ut eleuaret
ſe ad ſupbā altitudinem ītēpeſtiue:
dicens. Miſerere mei deus miſere
re mei q̄m cōculcauit me homo: tota
die impugnans tribulauit me. Ec
ce prima tēptacō: Cōculcauerūt me
inimici mei tota die. Ecce ſcd̄a: Quo
niā multi bellantes adūſū me. Ecce
tercia. Hee ſūt. caro. mūdus. dya
bolus: q̄ oīes odiūt hūilitatē: et vo
lunt repēte contra dei ordinacōnem
magni eſſe. Sȝ vir timorat⁹ pauꝯ
magis eligit: q̄m diei altitudinē ſibi

vſurpet· Simile hētur ī euāgelio.
de inuitato: ad idez ſacēm humilita
tis referēdū· Nā ſi vltimū locū ele
gerit. cū gloria ad ſupmū deducet:
ſi vero ī pmo ſe locauerit. cū rubore no
uiſſimum tenere coget· Ex hijs et
alijs mltis ſcripturis docemur qꝫ ſe
curū ſit gradū infimū caritatis am
plecti et minima non ſpernere: nec
in magnis ābulare ſup ſe: ſꝫ pacien
ter exſpectare donec manꝰ dīna ele
uet fidelē ſeruū ad altiora. Hoc qꝫ p
pe tenendū eſt ꝓ certiſſima regula:
qꝫ q̄ ī paucis fidelis fuerit. ad maio
ra ꝑ hoc mēt eleuari: ⁊ de maioribꝫ
ad maxima. donec ad perfectum re
matur· Et hec eſt ſentētia euāgeli
ca. et valde notabile ⁊ vtile documē
tū: ⁊ maxime ad ꝓpoſitū nr̄m deſer
uiēs: cōplectens vniuerſa opa meri
toria: a porrectōe calicis aque frigi
de· vſqꝫ ad ſumptiōem calicis ſalu
taris. id eſt martirij· Vbiqꝫ ōīo ſiue
in magnis ſiue in pūis: qui fidelis ē
in minimo maiora pcipiet· Et econ
tra q̄ pua negligit paulatī decidet:
et qui ſpretis minimis ad alciora
volare feſtinat. qn̄to ſcanderit alciꝰ
tāto cadet ꝓcliuius· Humilit̄ ergo
cū ꝓpha dicamus. nunc cepi. qn̄tum
cūqꝫ ꝓfecerimus: nō ſemel neqꝫ bis:
ſꝫ ꝑ ſinglos dies. Et nō qꝫ enumerat
ibi plura opa pfecta: ptꝰ q̄ dicit. nūc
cepi. Idem ſonat ſnīa apl̄i. dicentis.
Ego nō arbitror me cōphendiſſe: ſe
quor aūt ⁊c̄· Et ſubdit. Hꝰ ſentiamꝰ
qui pfecti ſumꝰ. Btūs qꝫ bern̄· dicit:
qꝫ ſeruus dei aliq̄ mō debet ſuū ꝓfe
ctū neſcire. et tū aliquo mō ſcire: vt
vicꝫ negligētia nō torpeſcat. nec ar

rogācia ſe iactet· Ecce mirꝫ: quāta
eſt cōformitas ſupremi gradꝰ ad
īfimū: qn̄ vbiqꝫ ſumma predicatur
humilitas· Qui non eſt valde vilꝭ no
in oculis ſuis. michil pōt boni inchoa
re: et q̄ ſe pfecte non deſpicit. pfectio
nē nondū attigit· Vbi eſt tū notan
dū. qꝫ pma humilitas nō eſt multū
mirāda. in eo vicꝫ q̄ nūqꝫ aliq̄d boi
fecit ſꝫ plura mala: ī eo aūt q̄ nota
bilit̄ ꝓfecit aut iā pfectꝰ eſt. valde
laudāda ē ⁊ mirāda· Sꝫ dū de ca
ritate loqui volebamꝰ: repēte ad hu
militatē deuenimꝰ: nec mirū: quia
pari paſſu ābulant: ſimulqꝫ creſcūt
et ꝓficiūt· Nec vnqꝫ dn̄s deꝰ alicui
caritatem īfudit ſine preuia humi
litate: qꝺ apte in peccatoribus cer
nimus: qꝛ ſtatim qn̄ ſibiipſis incipi
unt diſplicere· tūc graciaꝫ pcipiūt:
et ad bonaꝫ vitā ſe conuertūt. Nec
ē curandū qꝫ illa diſplicentia eſt in
formis: ſic̄ eciā timor ſeruilis. q̄ michil
ominꝰ a deo ē· Quibꝰ pmiſſis: nunc
de pmo gradu caritatis īcipiētis ali
q̄d loqui placeat· ¶ Cā. 2m̄ De caritate ange lica.

Angelica caritas ſic dici pt: qꝫ
ꝑ eaꝫ hō mereat̄ qui ipſaꝫ ha
buerit in numerꝝ angelorꝝ cōputari:
vel aſſumi ad infimū chorū ſpiritu
um ſupnorū· Et hec pōt dici minima
caritas ī genere ſuo: que michilomi
nus pene infinitos gradꝰ habet ſcd̄m
diuerſitatē meritorū: ſcd̄m magis et
minus ſoli deo cognitorū ⁊ quibus
voluerit reuelare· In hac caritate. ſi
ue in gradu huiꝰ caritatis. ſcd̄m quā
dā opiōem. ſūt pueri nouit̄ baptiſa
ti vſqꝫ q̄ delinqre vel mereri poterūt
ſaltē de cōi lege: qꝺ dr̄ ꝓpter quoſdā